

Mindretalsforslaget kan vedtages i Dag, er ret ringe. Vi komme da til Flertallets Forslag, og der er det, jeg ønsker at gøre opmærksom paa, at hvis dette ikke vedtages, falde vi tilbage paa det Forslag, der blev vedtaget her i Fjor, nemlig Lovforslaget, som det er, der medtager i Praksis samtlige Brugsforeninger og Andelsforetagender. Jeg tror, at det ogsaa af den Grund vil være i højeste Grad ønskeligt at stemme for Flertallets Ændringsforslag Nr. 2.

Jeg skal endnu kun overfor de ærede Medlemmer, som maaske kunde tænke sig, at den sidste Afstemning, der altsaa vil komme til at gælde selve Lovforslaget, kunde føre til, at Lovforslaget overhovedet faldt bort, minde om, at Flertallets Ændringsforslag er et Kompromisforslag, og hvis dette falder, maa man vel gaa ud fra, at en Del af Flertallets Medlemmer og de Medlemmer her i Salen, der ere af samme Mening med Hensyn til Loven overhovedet som denne Del af Flertallet, ville stemme for selve Lovforslaget, der udtrykker deres oprindelige Anskuelse.

Sigvald Olsen: Mine Partifæller i Udvalget og jeg ere gaaede med til den Affattelse, som Lovforslaget nu vil faa ved Flertallets Ændringsforslag, og paa enkelte Punkter har jo hele Udvalget været enigt. Jeg synes ikke, der er Grund til at gentage de Betragtninger, som ere gjorte gældende i Betænkningen. Fra første Behandling af Lovforslaget og særlig fra Behandlingen i Fjor ville ærede Medlemmer erindre, at jeg erklærede mig for en Ven af Sagen, og i og for sig er jeg af den Opfattelse, at Lovforslaget, som det blev forelagt af den højtærede Minister, var nok saa heldigt som det, der nu foreligger. Men det er ofte saaledes, at man om en mindre vigtig Sag kan rejse en stor Strid, hvilket har været Tilfældet her, men da jeg sammen med mine Partifæller gerne saa, at der kom noget ud af Sagen, ere vi gaaede med til den Affattelse. Flertallet foreslaar: Det har fra vor Side været gjort gældende, at man maatte gøre Undtagelse med Bogføringspligten for Haandværkere og Beværttere, som havde fyldt 45 Aar — en Aldersgrænse, som der kan tvistes om, men som man nu er bleven enig om i Udvalget —, og jeg tror, at denne Undtagelse har sin Berettigelse. Ganske vist er det, der i Lovforslaget kræves af Bogføring, saa minimalt, at ethvert almindeligt Menneske kan foretage det, men til en Begyndelse synes jeg, at det,

der her foreligger, kunde tilfredsstillende. Det burde blive saaledes, at enhver, der har med Forretning at gøre, hvori Trediemand som Kreditgiver er Parthaver, ved, hvad han begynder med, enten det nu er Varer eller Penge, ved, hvad der gaar til, og hvad der gaar fra, og hvad der er til Rest. Det er Grundformen for alt Bogholderi, kort formuleret. Denne Definition gælder ganske vist ikke for store Forretninger, men det er ikke det, her er Tale om, de skulle nok føre specificeret Bogholderi, for det tvinges de til; men det, som almindelige Forretninger have Brug for, tror jeg, jeg har karakteriseret tilstrækkeligt ved de Bemærkninger, jeg her har gjort. Jeg anbefaler derfor Lovforslaget i Flertallets Affattelse.

Poul Christensen: Jeg maa bede ærede Medlemmer undskylde, at jeg som Følge af den Tale, vi hørte fra den ærede Ordfører for Flertallet (Birch), mod Sædvane maa beskæftige mig lidt med ham, før jeg vender mig til selve Lovforslaget og Ændringsforslagene. Det er ikke ellers Coutume i denne Sal, at Flertallets Ordfører i saa stærke Udtryk, som sket er i Dag, karakteriserer Mindretallets Forslag, før dets Ordfører har motiveret dem. Den ærede Ordfører for Flertallet optræder som Dommer over et Forslag, som han ikke har hørt begrundet af Forslagsstillerne. Denne selvbestaltede Dommervirksomhed klæder ham ikke, og jeg tror ikke, han hos ret mange i dette Ting vil faa Medhold i sin Optræden. Hans stærke Ord mod det ærede Medlem for Københavns 3die Valgkreds (Alfred Christensen) skal jeg ikke komme ind paa. Han ved maaske ikke, at det ærede Medlem er syg og ikke er til Stede, saa at han ikke nu kan forsvare sig, men jeg er sikker paa, at jeg træffer det ærede Medlem for Københavns 3die Valgkreds Mening rigtigt, naar jeg udtaler, at det er ham komplet ligegyldigt, hvad den ærede Ordfører dømmer om ham.

Overfor mig forsøgte den ærede Ordfører ogsaa at være i ret høj Grad uartig. Det klædte ham ikke. Han udtalte, at mine Ord og Handlinger ikke vare i Overensstemmelse med hinanden, og det overraskede ham ikke. Den ærede Ordfører har ikke Begreb om mine Handlinger eller mine Ord, førend han har hørt dem! Denne selvbestaltede Virksomhed som Dommer maa jeg paatale, den er ganske usædvanlig, ja uhørt i dette Ting. Det kunde dog ogsaa være, at det var bristende Evne hos det ærede Medlem til at forstaa,